

Tarihi Olan İlahi Adalet 10

– Bayram KAYA · 22 Temmuz 2018

Sosyal yapı zaten kolektif oluşun kendisiydi. Kolektiflik kendi üzerine yığılma olmakla da kendisi üzerine kendi dönüşlü kavramdır. Yani siz sosyal oluş içinde bulunmakla (olmakla) kolektif oluş içindediniz. Tavşan besleme işi ya da tavşan üretme işi kolektif oluş içindedir.

Tavşan üretme işi kolektif gücün, kolektif bilincidir. Kolektif alan etkili inşa içinde üretilir. Bu nedenle alan etkili düşünce, eylem ortaya koyan kolektif alan; değer yargılarını yani meşruiyeti de söyleyendi. Yani doğadaki talan gibi bir durumla birinin tavşanı elinizden kapıp alınması; doğada olup bitene göre kolektif öznel anlayışla meşruiyet sizdir. Bu nedenle bu anlayışta toplumsal etki alanı içinde geçerlidir.

Totemi yapı düzenli enerji üretir. Kişi kendi dışında düzenli enerji seviyeleri ortaya koyamaz. Totemi sosyal alan kişinin ortaya koyduğu düzensiz enerjiyi, totem etkili alan içinde düzenler. Yani kişi düzenli enerji üretip tüketen bir sosyal sistem içinde değilken (kolektif alan içinde değilken) kişi tek başına ya da sürü yaşam içindeyken, tavşan üretemezdi. Üretse bile o üretim çeşitli nedenlerle kısır kalmaya ve sürekli olmamaya zorunludur.

Kişinin kendi başına üretim hareketi içinde olması, en az iki nedenle başlayamazdı. Bu iki nedenin biri çevrim diğeri de kolektifi alan etkili güçtü. Sizlerin totemi bir sosyal yapıdan yoksun olmanız demek hem çevrimden hem kolektif bir entegrasyondan yoksun olmanızdır.

Tek başınlık düzenli enerji üreten bir sistemden yoksun olmanız demektir. Çevrim demek entegre parçalı kesikli durumların bağıntı girişmesidir.

Totemi sosyal yapılar da barınma alanı güvenliği; yavru bakımı, hasta, güçsüz, sakatların bakımı; ava ya da yiyecek bulmaya giderek süreci gözcü, haberci, pusucu, koşucu alet kullanıcı gibi birçok parçalı organizeler entegresine çevirmekle, sosyal süreç te bir çevrim ve kolektif harekettir.

Üretim hareketi de hem bir çevrim hem de bir entegreler bütünüdür. Tavşan üretime işi kolektif alan etkili birçok düzenli entegrasyonun bir arada olmasıyla olasıdır. Örneğin bir yavru tavşanı büyütecek kadar bir uğraşı içinde olabilmeniz için sizin kendinizi o işe vakfetmeniz için size avdan pay veren ikinci bir katılımcı dış süreç olmalıdır. Böyle bir şey zaten sosyal oluş veya kolektifi iliktir.

Yine sizin güvenliğinizi sağlayan bir korumacılık olmalıdır vs. Ki böylece korumacılık ta size giderilmiş motivasyonlarınız nedeniyle serbest oluşun "etki alanıyla deneyce" davrana bilme olanağı sağlar. Yani kolektif etki siz ense yapsanız da size sağlamalar vermekle de bir etki alanıydı.

Burada ense yapmak olarak ironi ettiğimiz kişi ya da kişiler, güdülerinin karşılanmasına zaman ve enerji de harcamayacağı için doyma korunma için geçecek zaman kişimize bol bol sınama yanılma olacak boş zaman olmakla yansıyacaktır.

Böyle bir boş zamanlı durum için kişinin ense yapmasına da gerek yok. Kolektif etki alanı içinde olup ta koşamayan aksak, aciz ama tavşana gözcülük yapabilecek türden belirebilir tüm durumlar böylesi bir olanağın ortaya çıkma durumlarıdır. Kolektif etki alanı içinde böyle bir kişi bam başka bir etkinliğe kendisini vakfedecektir. Ki böylesi bir kolektif etki alanlı boşluk devinmeleri içinde boş zaman olanağı ve kolektif kullanımla bir tavşan bakım üretim özgürlüğü sağlansındı.

Bu türden kolektif alan etkili oyuk hareketleri veren katkıyla ve entegrasyonlar içinde kolektifin tanımadığı buğday yetiştirme mısır yetiştirme gibi başka emekler devreye girebilsindi. Etki alanı kolektifti. Etki alanının ortaya koyduğu oyuk alanları kolektifti. Oyuk alanlar içinde oluşan boş zaman uğraşları kolektifti.

Sizi karşılanan sağlatmalar içinde tutan kolektifti vs. Hasılı böylesi devreye giren süre durum uğraşları içinde olmakta kolektifti. Uğraşlardan sonradır ki tavşan çoğaldıktan sonra bile artık sürecin kolektif kullanım olması, geri dönüşüzdür. Salt güvenlik kaygısının sürüyor olması bile kişisel hoşlanmalı duygular peşinde gidilmesine engeldir. Tavşan yetiştirme sürecine bozucu bir etki ortaya koyacaktır.

Atom bir kez oluşup, moleküler süreçlerin olgu ve olaylarına dönüştükten sonra tekil duygular içinde olmaya paydostu ve geçmiş olsundu.

Artık atom (entegrasyon) içindeki kuarkların, leptonların, nötron ve pozitronların, elektronun vs. entegre atomdaki kendi alan etkisi katkısını geri çekip; nötron ya da pozitronun tek başına molekül inşa edecek bir olanağa sahipliği ortaya koyması olanaksızdır. İnşa ve üretim "kolektif alan etkisi" damgası taşıyordu.

İşte El üreten kolektif alan etkili bu ilişki içindeydi. El mana anlayışının kendisi mülk sahibi de olsa, feriştah ta olsa tek başına bu bağlamla bir hiçti. El hiçbir zaman sahibi olamayacağı kolektif alan etkili bu zorunlu inşa yapısına; ancak ve ancak hile üzerinde sahip oluşuydu.

İlk düzenli sağlatım ilişkisini ortaya koyan kolektif ilik, totemi mana entegresiyle olan sosyal yapıydı. Tekil kişi böylesi bir entegre ve kolektif yetenekli yapıdan yoksun olmaktı. Kolektif alan etkili kolektif bilinçten, kolektif yetenekten, kolektif güçten yoksun olmasıydı. Kişi; entegrasyonun ve kolektif gücün sahibi değildi. Ve bu olanaksızdı. Şu halde kişi üreten gücün de üretim araçlarının da mülk de sahibi değildi. Ki zaten öyleydi.

Su saptığı yerde yeniden arkın içine kanalize edilirdi. Düzeltme yapmak için su sapağına kadar

gidecektiniz. Kolektif alan etkisi, kolektif sahipliğin üzerinde sarmıştı. Kolektif üretim gücü kişi mülkü yapılmakla, mülk sahibinin aslan payını almasına göre çevrim edilmişti. Ancak o noktada düzeltilirdi. Tekil kişi, "ancak kolektif gücün çevrime edeceği" durum ve durumları hiç ortaya koyamazdı.

Normal bir tek kişinin günlük faaliyeti şöyle olacaktır. Tek kişi şansına bağlı rast gidip gitmemeye bağlı hemen hemen gün boyu av peşinde olacaktır. Atık bir leş bulursa çok şanslıydı. O günün tehdit ve güvenliğine göre; aranan şeyin bulunup bulunmamasına göre, hava muhalefetine göre; kişinin sağlığının ve yeteneklerinin el vermesine göre; ot, kök, meyve, böcek toplayacaktı.

Üstelik ava giderken avlanmak en büyük ve her an olası bir kaçınılmaz tehditti. Bu stresle beslenmeye çıkacaktı. Dahası bu kişi kendi güvenliğini sağlamanın, yavruya bakmanın, dinlenme gibi süreçlerin kesikli sürekliliği içinde olmakla; yine tek kişi kendisini yarın yeniden av yapacak; yarın yeniden ot, kök meyve toplayacak duruma getirmenin ucu ucuna olduğu bir "süre durumlarla" cebelleşir olacaktı.

Böylesi bir cebelleşme içindeki kişinin istisnai olarak tavşan yetiştirme işi ortamda kolektif alan etkisi olmayacağı için kişinin hiç yapmayacağı; hiç boş zaman bulamayacağı bir doyunluk, bir isteksizlik durumudur. Üstelik ürettiği, kapanın elinde kalacağı bir kaoslu dünyada; kişinin hem kendisini hem ürettiğini savunması akıl almaz olacaktır; üretilenin sürekliliği de olmazdı. Bu kişi için gereksiz bagajdı.

Tekil başlatılacak bir üretim hareketi, çok özel yalıtımlı bir durum içinde istisnalara ancak dönüşürdü. Hiçbir dış tehdidi olmayan yalıtımlı çevrede siz lak dedikçe et, luk dedikçe su sağlanıyorsa bu olasıdır. Böylesi bir istisna ortam içinde önünüzde nasıl geçireceğiniz belli olmayan büyük bir zaman boşluğu oluşmakla ancak bu ortamda amaçsız davranışlar amaçlı davranışlara dönüşebilirdi.

Doğa, keyfe keder çok özel istisnaların olasılığını değil, girişen sürecin "olağan boşluklu tanecikli özel istisna" durumlarıyla olasıydı. İşte kolektif sinerji böylesi girişen ortam boşlukları içinde lak dedikçe et luk dedikçe su bulmanın olanağını ortaya koyan ilk ve şimdilik tek yalıtımlı ortamıydı. Üretim yapacak bir öncelik içinde hazır enerjiyi vermek, entegre bir kolektif alan bağıntısı içindeki çevrimin özelliği idi.

Kısacası ilk üretim hareketi başlarken "ne kadar ekmek o kadar köfte" ya da al sana köfte ver bana ekmek demenin arz talebini oluşmanın, öznel bilgisi, özel bilinci ve özel arz ile talebi yoktu. Ya da ilk başlarda sizin köfte sunmakla ekmek ürettireceğiniz bir eğilim içinde olan dünya yoktu.

Üreten üretenin açlığını onun ürettiğinden anlıyordu. Ağaçtan düşen ağaçta düşenin halinden anlar olmakla iletilecektiler. Ama bu iletme üretenin arzı ile ve üretemeyenin de talebiyle ticaret ya da kâr yapma biçiminde oluşmayacaktı. Hiç beklemediğiniz bir süreçle bu iletme olanağı takasa dönüşecekti.

İlk üreten totem gruplar yağmacı grupların hışmından korunmanın yolunu, ürettikleri bu tür totem yiyeceklerden bulacaklardı. Hatta ölülerini leş yiyici hemcinslerinden korumak için döşeme ve sedir

altına sakladıkları ölülerini dahi mezara, bu yolla koyacaklardı.

Üretmekle yağmacılıktan vaz geçmiş olan üretici grup, yağmadan emin olmak için periyodik sürelerle dışarıya yiyecek bırakıyorlardı. Böylece grup yağmacı öfkeden korunuyordu. Gece bu yiyecekleri alan yağmacılar savunma halindeki gruba (yiyecek yumurtlayan tavuğa) dokunmuyorlardı. Üreticiler talancı ve leş yiyici karşı tarafa ürettiği ürünü kurban ya da kurtulmalık olarak sundular.

Masallardaki devlerin tasallutu nedenle akmayan çeşmeler, biçilemeyen tahıllar için ayda yılda bir kız oğlan kurbanı isteyen ejderhaları devleri hatırlayın lütfen. İlhamlarımız hangi süreçlerde ve nerelerde sızlıyordu acaba?

Zamanla bu yiyecekleri yerleşke alanı dışında talancı grupla kendi gruplarının etki alanlarının birbirine değinim yaptığı yerlere bıraktılar. Talancı tehdidi yerleşke alanından da uzaklaştırmışlardı. İşte bu zamanda üreticiler ölülerini dışarıdaki mezara koydular.

Yine de istisna durumlara meydan vermemek için mezar üzerine yiyecek te koydular. Ki ölülerinin eti bir sakata gelmesindi. Bu süreç en fazla bir hafta kadar sürüyordu. Ölü birkaç günde çürüyüp kottuktan sonra artık güvendeydi. Yiyecek bırakılmasına gerek yoktu.

Bir başka grup yiyeceği kesim alanına bırakmayı düşünemediyse de kendi güvenliklerini ve ölülerinin güvenliklerini sağlamak için hem mezar üzerine hem dışarıya yiyecek bırakıyorlardı. Böylece totem yiyeceği hem kendi canlarını kurtarıyordu hem ölülerin etini kurtarmakla "ölü yiyeceğine", (ölü yemeğine) dönüşüyordu.

Yağmacılar üreten tarafa hala tehditti. Üreten grup yamyam eğilimlerle tehdit olmaktan çıkmıştı. Ama her zaman yağmacılara yiyecek vermekte hoş olmuyordu. Hem karşı tehditten hem yiyecek vermekten kurtulmak istiyorlardı. Bu nedenle pasif durumdaki üreten grup ta yağmacılara tehditti. Yağmacılar kadar olmasa da yağmacılar gibi aynı nedenle olmasa da üreticilerde yağmacılar için daima "potansiyel bir tehditti".

Bu süreç iki tarafında üreten harekete dönüşmesiyle damda düşen damda düşenin halinde anlamasına dönüşecekti. Günü geldiğinde bu kez bir bu tarafın kesim alanına bırakılan yiyeceklere karşı diğer karşı grup ta aynı tehdiye hassasiyeten kendi ürettiği totem yiyeceğini kesim alana (kutsal yere-tapınak alana) bıraktı.

Bu taraf yiyecek bırakmağa gittiklerinde ummadık bir durumla karşılaştılar. Karşı tarafta bunlara hediye ya da sunu veyahut ta kurtulmalık mısır kurbanı bırakmışlardı. Bu tarihin görüp göreceği ilk karşılıklı kurban edilme dediğimiz süreçler; TAKAS denmekle yeni tür bir "üretim hareketi olmaya" doğru anlaşılmaya başlanış, oluyordu.

Bırakın arz talep saçmalığını. Totem mesleği demekle şimdilerde de sektör faaliyeti dediğimiz "üreten ilişkiler" olmadan " üretim hareketi" (sektörler arası) bağıntı olmuyordu. Açlığınızı sunsanız da aç oluşunuzu talep etseniz de "üretim hareketine" dönmüyordu.

Kişi açlığını sağlamak için doğaya doğru yönelirken sırtında bebeği, diken üstünde olan tedirginliği ile vs. olan bir bütüncül davranışlarının içindedir. Davranışlarını parçalayıp kendi üzerinde organize edemez. Örneğin belenmeye giderken çocuğun başında kalamaz. Oysa kolektif davranış bütüncül süreçleri iş birliği, iş bölüşümü ve yardımlaşmanın organizesi şeklinde düzenler.

Kolektif güç, sizin çocuk başında kalamadığınız evrede bir başkasını çocuğun başında bırakır. Sizin ağaca çıkamadığınız yerde bir başkasını ağaca çıkar vs. durumlarla bütün olan süreci parçalı işler entegrasyonu yapar. İşte üretim hareketi kişi üzerinde parçalı hareketlere dönememekle ancak ve ancak kolektif üzerinde parçalı süreçler etki bağıntısı olmakla başlar.

Yani arz ve talep sömürme olmak dışında üretimin hiçbir şeyi değildir. Kolektif alan etkisi içinde bütünlük parçalı organize olur. Bütüncül sürecin parçalı süreç kılınmasıyla ile her parçalı sürecin etrafında beliren yepyeni hiç olmayan oyuk alanları oluşur. İşte bu oyuk alanlarından birisi de akla hayale gelmeyen bir üretim ilişkisi olmakla karşımıza çıkar.

Görüyorsunuz üretim hareketi başlangıcında liberallerin dediği gibi arz taleple başlamıyordu. Belki bir arz talep vardı ama bu liberallerin dediği arz talep değildi. Üretmeyen bir grupta devam ede gelen ölü eti yemeye, yağmacılık yapmaya ve yamyamlığa bir talep vardı.

Üreten grupta da az çok devam ede gelenden uzaklaşma ve kendisi ile ölüsünü savunma eğilimi daha fazlaydı. Ölülerinin na'şını kurtarmaya ve kendi canlarını kurtarmak için de yağmacı yamyamlara totem yiyeceği sunmanın arzı vardı ama bu zenginlik ve sömürü yapan kâr ticareti değildi!

Görüyorsunuz ekonomik olaylar ne kadar ekmeğe (arz etmeye) karşın o kadar köfte (talep edersin) diyen bir süreç ile başlamamıştı. Arz talep dengesi üretim hareketinin bir zorunluluğu olmayıp, üretim hareketinin asalağıydı. Üretim hareketini sömürmek için ortaya konan bir davranışsal ruh durumu olmakla, öznel etkili psikolojik durumlar ajitasyonuydu.

Üretim ilişkisi kolektif yapı ile başladı. Ve üretim ilişkisinin kolektifi oyuk alanlı devimlerle vardı. Üretim ilişkisi kolektifi olmasından ötürü hep kolektif alan etkisinden besleniyordu.

Kolektif alan etkisi yardımlaşan iş birliği ortaya koyuyordu. İş bölüşümü besin bulmaya gidenler kadar geride kalıp ateş yakmayı, geriyi korumayı, çocuk bakımını, haber getirip haber götürme gibi türlü hizmetlerin yapılmasına olanak olan ortam oyuklarını ortaya koyuyordu.

Bu tür hizmetler, sağlatan uğraşların parçalı olmakla temel zorunluluklarıydı. Bu parçalı zorunluluklar aynı "kolektif etki alanı" içindeki "üreten ilişkilerin de" ortaya çıkma zorunluluklarıydı. Ve bu süreç ittifaklarla da "üretim hareketiydi". Bu iki karakter (üreten ilişki ve üretim hareketi) üretimin temel esasıydı.

Böyle olunca bu kes de tersten kolektife doğru bakarsak; üretim hareketi dışında, sosyal olmanın, toplum olmanın, kolektif olmanın, çevrim olmanın "hizmetleri" vardı. Kitap yazma ve kitap okuma, ilaç bulma, teknik icatlarda bulunma, uzaya gitme seyahat etme, müzik besteleme ve dinleme, sanat yapma gibi hizmetler temel üretim hareketi dışındaydı. Ama yine de bir üretim hareketiydiler.

Temel hareketi ortaya koyan uğraşlar zanaattı. Zanaat öğrenilir öğretilirdi. Yarattığı sinerji ile sosyo toplumu bambaşka etkinliklerde bulunmaya vakfeden çalışmaları oluşacak olan boş zamanları ortaya koyan asıllar olmakla özgürleşmenin vaz geçilmezleriydi.

Özgürlük te kolektifti. Yani mısır üreten süreciniz olmasaydı otomobili kullanma özgürlüğünüz de olmayacaktı. Özgürlüğü ortaya koyan süreç te kolektif üretim hareketi olmakla, kolektifti. Sosyo toplum etkisiyle ortaya konan uğraşlar (sanat ve hizmetler) öğrenme öğretme olmalarının yanında yetenektiler de. İşte "asılların" ortaya koyduğu özgürleştiriciler sanattı

Bunlar ve sanat ta sosyo toplumla, hayat olmanın şartlarıydı. Hayat bunlarsız var olurdu. Ama kaliteli ve daha güvenceli hayat içinde oluşlar ve yaşama sarılma oluşlar sanatsız olmazdı. Sanat ve sosyo toplumsa hizmetler "asıllarını asla unutup", "asıllarının üzerine olmamalı".

"Asıllarının yanında ve asıllarına göre bağıntıyla sanat ve hizmet olmak zorunda". Çünkü sanatsız ve hizmetsiz hayat damarlarınızın biri kopsa da siz yine de yaşarsınız. Ama asıllar olmadan sanatla yaşayamazsınız. Size tarımı neden yok ettirdiklerini anlıyor musunuz? Her halde "İso Showlarla" "Dayan Showlarla" vücut bulacağınızı bildiklerinden değildi.

Unutmayın ki kolektifi kolektif yapan sanat yapan temel üretim hareketi olmadan, sanatın ve hizmetin düşüncesini varlığını bile ortaya koyamazsınız. Snop ve küçük dağları ben yaratım diyenler. Kendisini "sanat" diye, her şeyin üzerinde gören banal, yozluklar. Bir iyi düşünmeli! Bu nedenle üreten hizmet hareketi dışındakiler; ancak ve ancak sosyo toplumsa güçle ortaya konan sair hizmetler; temel hizmetlere bağıtlanır. Ve böylece temel hizmetler gibi görülen uygarlaşma olurlar.

Ekmekten ne kadar pay ayırıyorsunuz; sanattan, teknikten, teknoloji ve bilimden, seyahat gibi hizmetlerden de o kadar köfte alıyordunuz. Ya da ekmeğini bulduğunuz kadarla, köfte üreten oluyordunuz. Nüfusun yüzde yüzünü zanaatta çalıştırıyorsanız, sanatı da hayatta zevk almayı da kaliteli yaşamı da doğaya egemenliği de özgürleşmeyi de bulamazsınız.

Bunun diyalektiği Őuydu. Köfte ekmeğe hizmet hareketi olarak döndükçe ekmeğ artıyordu. Ekmeđ arttıkça köfte üretenler ve köfte miktarındaki kalite artıyordu. Ekmeđ temeldi ama hiçbiri birbirine üstün değildi. İekli bağıntıydı. Sosyo toplumda ekmeğ köfte içindi, köfte de ekmeğe katık olmakla yaŐamın üretim özgürlüğün kalitesiydi.